

Til II. 9. Ligesom for indeværende Finansaar.

Til III. 1., 2. og 3 a—b. Som for Finansaaret 1891—92.

Til III. 3.c. Beløbet er foreslaaet forhøjet med 150 Kr. som Tilskud til „Selskabet til Kolding Omegns Forfættelse,“ der siden 1873 uden Bekostning for Staten har udført Beplantningen og Ordningen af Terrænet omkring Koldinghus Ruin efter en af det offentlige billigt Plan. Først ved det nævnte Selskabs Omsorg har Slotsruinen faaet passende og smukke Omgivelser, som tillige fuldkomment stemme med Stedets Karakter. Vedligeholdelsen af Anlægene paa Slotsbakken koster c. 350 Kr. aarlig, og Selskabet, der væsentlig kun opretholdes ved Medlemmernes Kontingenter og har andre Opgaver i Byens Omegn at varetage, har fundet det nødvendigt at ansøge om et Bidrag fra Staten. Da Ruinerne i Kolding som andre historiske Mindesmærker ere inddragne under offentlig Forsorg, er det formentlig en Konsekvens heraf, at Staten ogsaa bidrager til Ordningen af deres Omgivelser, saaledes som det i en Række af Aar har været Tilfældet med Hensyn til Bordingborg Slotsruiner.

Til III. 4. Som i Finansaaret 1891—92.

Til III. 5. Jfr. Finanslovsforslaget for Finansaaret 1891—92.

Til III. 6. Ved Dispositionen over det Beløb af 3,500 Kr. aarlig, der er stillet til Raadighed til Undersøgelse og Restauration af Kalkmalerier, der komme til Synne i Kirkerne, har man i de seneste Aar sølt sig generet af, at Beløbet ikke strakte til til at fyldestgøre alle de Krav, som man maatte ønske at imødekomme, hvor der var Tale om at istandsætte det forefundne og bevare det for Fremtiden. Da nu de billedlige Fremstillinger først og fremmest maatte komme i Betragtning til at bevares, for saa vidt de være dette værd, er det gaadet ud over den ornamentale Udsmykning, som saa ofte findes især paa Gjordbuer og Ribber, (den egentlige „Dekoration“), saa at Bevaringen af denne har maattet staa tilbage. Men dette maa meget beklages, da denne Udsmykning lige saa vel kan have kunsthistorisk Betydning som Billederne, og da den derhos væsentlig bidrager til, at Kirkerne's Indre gøre et stemningsfuldt og tiltalende Indtryk, saa at dens Oprijsning er kærkommen for alle, der besøge Kirken.

Man har Grund til at antage, at der selv ved en lempelig Forhøjelse af det ovenanførte Beløb vil i ikke uvæsentlig Grad kunne raades Bod paa dette Forhold, saa at der for Fremtiden kunde udrettes en Del mere i den omtalte Retning end hidtil, og man har derfor tilladt sig at foreslaa Posten forøget med et Beløb af 1,000 Kr., altsaa til 4,500 Kr.

Til III. 7. Idet der henvises til Anmærkingen til den tilsvarende Post paa Forslag til Finanslov for 1884—85, bemærkes med Hensyn til det under Posten tilføjede, at man den Gang havde tænkt sig, at hvad der indkom ved Salg af Bøgerne, burde indbetales til Statskassen, der bekostede deres Udgivelse, men at man, da denne Indtægt paa Grund af sin Ringhed kun vil have aldeles forvindende Betydning for Statskassen, medens den dog vil kunne have nogen Betydning for Værkerne's Fremme, nu maa foretrække at kunne disponere over samme til Fordel for Foretagendet.

Til III. 8. og 9. Som tidligere.

Til III. 10. Beløbet ønskes anvendt væsentlig paa samme Maade som i de foregaaende Finansaar.

Til III. 11. og 12. Jfr. Finanslovsforslaget for Finansaaret 1891—92.

Til III. 13—15. Som i Finansaaret 1891—92.

Til III. 16. Der er her foreslaaet en Fornælse af den i Finansaaret 1887—88 bevilgede Understøttelse for 5 Aar til Udgivelse af kongelige Forordninger fra 1558—1660. Ifølge et af Dr. juris. Secher indgivet Andragende har det vist sig, at hant det fra først af paaregnede Tidrum kun har kunnet udgive denne Lovsamling indtil Aaret 1610, idet Stoffet har vist sig at være langt rigere, end det kunde forudses. Det maa netop derfor anses for at være af den største Vigtighed, at dette for den retshistoriske Forskning særdeles